

DEBRECENI KATOLIKUS FIGYELŐ

2014. augusztus 31.

a Szent Anna Főplébánia értesítője

Aki atyjával szemben áll, Isten ellenségének áll

XXIV. évfolyam 3. szám

A Szentírás Istene hívó Isten és ezáltal kapcsolatot teremt a meghallgatóval. A teremtés tulajdonképpen hívás, mert a teremtés a semmiből a létbe kíván. Az meghív bennünket és népét tanúnak választja ebben a világban. Az emberek olyasmire kapnak meghívást, amire maguktól nem képesek. A tökéletes és végleges isteni hívás Jézus Krisztusban hangzik el. Amikor az Élet Ura létbe szólítja teremtményeit, erről mi nem dönthetünk. Ajándék a földi lét, de az örök élet is, amit minden embernek tudatosítani kell. Jézus Krisztus az Isten Országába hív bennünket közvetlenül hívta a tanítványokat, rájuk vonatkozott az elhagyni mindent megnyilatkozás is. Ebben a szólításban benne foglaltatik a bizalom is az Ő személyében. Jézusban hívja a bűnösöket, a gyengéket, a semminek látszókat, a kicsinyeket, hiszen az erő az erőtlenségben diadalmaskodik. A bűnösök hívásában az üdvösség egyetemessége jut kifejezésre. Jézus hív minden keresztényt a teljes értékű keresztény életre és az életszentségre. Ezt kell meghallani és ezért kell követni az Urat. Jézus a vízen járása kapcsán hívta Szent Pétert, de ő félt, és süllyedni kezdett, ekkor kiáltotta: Uram ments meg, mert elveszek. Jézus azt válaszolta erre: Miért féltél kicsinyhitű?

Mivel Jézus az Atya nevében jött, ezért „áldott”. Hiszen azért jött, hogy tanúságot tegyen az Igazság-

**Jöjjetek
hozzám**

ról, és mi is ezért kérjük nap, mint nap „Jöjjön el a Te Országod”, amely kegyelem, béke és áldás.

Hív és bátorít bennünket Jézus: jöjjetek hozzám mindnyájan, ha elfáradtatok és meg vagytok terhel-

ve, én felüdítelek titeket. Figyelnünk kell arra, hogy ne legyen kegyelemhiány a lelkünkben. Minden hívőre érvényes kijelentés az, aki Jézushoz jön, nem éheznek többé, aki benne hisz, nem szomjazik. Azt is meglátta az Úr, amikor nem engedték a tanítványok hozzá jönni a kisdedeket. Az emberi természet sajnos olyan, hogy nem mindenki hallja meg és fogadja el a hívást, ezért mondta Jézus, sokan jönnek majd a meghívottak helyébe és helyet foglalnak a meghívó asztalánál.

Ahhoz jövünk, aki mindent tud rólunk és mégis szeret, ahhoz jövünk, aki nem utasít el bennünket, bármilyen mélyről jöttünk. Ahhoz jövünk, akivel kapcsolatban mi is valljuk Szent Péterrel „*Uram kihez mennénk, neked örök életet adó igéid vannak*”. Amikor hozzá jövünk, akkor hazajövünk, és nem az a lényeg mit hoztunk, hanem az, hogy felismertük, mindent neki köszönhetünk. Ha jövünk hozzá, nem csupán kérni és könyörögni kell, hanem nekünk is magasztalni és áldani az Urat.

Rajtunk is múlik, hogy mások is jöjjenek imádni az Urat. Ez ügyben mindenkinek fáradozni kell.

Orosz Lőrinc prépost-plébános

LAPZÁRTA!

Következő számunk 2014. november 30-án, Advent első vasárnapján jelenik meg. Kérjük, hogy a megjelentetni kívánt cikkeket 2014. november 9-ig küldjék el az impresszumban megadott e-mail címek egyikére, vagy személyesen adják le a plébánián. A mellékelt képeket mindig külön fájlban kérjük, nem a szövegbe beágyazva!

Vallásos értékrend, erkölcsi nevelés a családban

A Szent József Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium két esztendeje nyitotta meg kapuit a leány tanulók előtt is. Az iskola létszámán azonnal érezhető volt ez a változás, ugyanis nemcsak év végén, hanem évközben is számos lány tanuló jelentkezett át másik iskolából a Szent József-be. A 12. osztály csak fiú növendékei közé két kislány csatlakozott, akik azóta is próbálnak lépést tartani az „új hullámmal”.

Az egyikük Laczkó Anna Mária, akit jelen cikkünkben meginterjúváltunk, nemcsak megnyerő külsejével, hanem okos, kitartó, határozott viselkedésével is sok esetben példát mutathat a kortárs leány hadnak. Ebben az esztendőben tette le angol nyelvből a középfokú nyelvvizsgát, most év végén az előrehozott érettségén tünt ki gyönyörű eredménnyel. A továbbiakban angol nyelvből felső, németből középfokú nyelvvizsgát szeretne. A biológia irányába akar tovább tanulni akár az orvosi, akár gyógytornász szakirányba.

Úgy gondolom, Anna nemcsak külsejével, hanem az élethez való morális-etikai hozzáállásával is kitűnik kortársai közül. Megfontolt, józan, korához képest sokkal érettebben látja a hétköznapi ember problémáit. A következőkben Vele beszélgetek.

– *Bemutatnád röviden a családotad Anna?*

– Édesapám Laczkó Zsolt, katolikus kórházlelkész, mentálhigiénikus és családterapeuta a Kenézy Gyula Kórházban több mint tíz éve. Nagyon szereti a munkáját és őt is megbecsülik, mivel nem régen kapott kitüntetést a Semmelweis Napon. Sok embernek segít, nap, mint nap, rengetegen keresik fel, akiknek lelki vigaszt nyújt, segít a hétköznapi nehézségeit megélni. Bizony nem ritkán éjszaka is behívják a kórházba haldoklókhöz. Őszintén megvallva én „apás” lány vagyok, mindig számíthatok rá. A családban csak mi ketten rajongunk a fociért, szurkolás közben – kis túlzással – megszűnik a világ körülöttünk.

Édesanyám, Laczkóné Király Emese, angol-orosz-földrajz szakos középiskolai tanár, a Szent József

Gimnáziumban dolgozik tavaly október óta. Ő nagyon jó anyuka, minden „csajos” dolgot meg tudok vele beszélni, fontosnak tartom a véleményét, sokat aggódik értünk, és egyengeti az utunkat. Ő készített fel engem angol nyelvvizsgára is.

Testvérem, Péter, aki szintén a Szent József Gimiben tanul, most lesz kilencedikes. Régen sokat vitatkoztunk, de úgy látom, most már ő is kezd megkomolyodni. Amúgy nagyon vicces fiú, a családban ő a „Humor Harold”, rengeteget nevetünk rajta.

– *Édesapád foglalkozása mennyire van hatással a család életére?*

– Ez egy nehéz kérdés, mivel én beleszülettem ebbe a helyzetbe. Az, hogy apukám görög katolikus lelkész, ennek minden vonzata természetesen számomra. Már kicsi korom óta az életemet meghatározzák a keresztény értékek. Apukámra elsősorban apaként tekintek, nem papként, de nagyon büszke vagyok arra, hogy ezt a nehéz, de szép hivatást választotta. Az, hogy ő pap, hatással van a családnak életére, hiszen egy papcsalád mindig jobban „kirakatban” van, sokszor bizonyos helyzetekben példát kell mutatnunk.

– *Hogyan élik meg a hitet a családban? Szerinted neked könnyebb, mint másnak?*

– Gyerekkoromtól kezdve ott voltam a templomi szertartásokon, nem volt idegen, hogy étkezés előtt és után vagy esténként imádkozzon a család, jártunk búcsúkra, zarándokoltunk Máriapócsra, így korán magamba szívtam a keresztény értékeket. Nekem ez magától értetődő volt. De egy ponton túl a hit mindenkinek személyes döntés. Lehet, hogy én jó alapokat kaptam, de nekem sem könnyebb. Inkább úgy fogalmaznék: belenőttem a vallásba. De a hit minden embernek személyes döntés, egy elköteleződés. Így a saját „harcomat” nekem is meg kellett küzdenem. Emlékszem, édesapám szokta mondani a hittanosoknak: milyen vallású vagy? Hívó görög katolikus. Mindkét kifejezés fontos. Hívó és katolikus. Olyan ez, mint a test és a lélek. Az ember mindkettő. Ahol a „lélek” a belső, a meggyőződés, vagyis a hit. Míg a „test”, a külső szokások, látható

Debreceni Katolikus Figyelő • A DEBRECENI SZENT ANNA FŐPLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE • *Megjelenik évente négyszer.*

Impresszum

Felelős kiadó: Orosz Lőrinc

Szerkesztőség: Szent Anna Főplébánia
4024 Debrecen, Szent Anna u. 21.

Telefon: (06-52) 536-652

E-mail: szentannapl@gmail.com

Főszerkesztő: Záborszky László

E-mail: akolitus@freemail.hu;

Munkatársak: Barna Attila, Bérces Mária Klára,
Dr. Gáti Magdolna

Tördelés: Győri Attila

Fotók: Barna Attila,
Bérces Mária Klára,
Kovács Ágnes,

Nyomdai munkák: Kentaur Nyomda

Igazgató: Hajdú Károly

dolgok, szertartások, imádságok, a vallás. A kettő csak együtt lehet jó és hiteles, én erre törekszem. A szüleimtől is ezt láttam. Ők semmire sem kényszerítettek, inkább vonzóvá tették az értékek mentén való életet.

– *Miért éppen ebbe az iskolába jelentkezél?*

– A családban először Péter, az öcsém jelentkezett a Szent József Gimnázium 6 osztályos képzésére. Látva azt, hogy mennyire szereti ezt a közösséget, magam is kedvet kaptam az iskolaváltáshoz. Nem bántam meg! Első pillanattól kezdve magával ragadott Dr. Bódis Zoltán igazgató úr empátikus közvetlensége. Itt a tanárok nem csak tanítanak, hanem észreveszik és segítenek, ha valami baj van, ha valami bánt bennünket. A kapcsolat tanár és diák között emberséges, baráti. Eleinte félttem, hiszen az osztályban jóval több fiú jár, mint lány, de szerencsésnek mondhatom magam, mivel az osztályfőnököm, Bordán Zsuzsanna tanárnő fiatalos lendületével segített abban, hogy jó kapcsolatot építsek ki az osztálytársaimmal.

– *Szerinted mennyire nehéz ma, 2014-ben egy 18 éves lánynak erkölcsösen viselkedni? Mit jelent ez számodra? Milyen tényezőkkel kell megküzdeni?*

– Sajnos azt látom, hogy a mai fiatalok egy része elidegenedik egymástól és az alkoholban, drogokban, féktelen szórakozásban akarják oldani az ürességüket. Sokszor már nem az a fontos, hogy hogyan tanulsz, milyen jegyet szereztél, hanem hogy hány

buliban voltál a hétvégén, hány fiúval volt dolgod, milyen rövid a szoknyád vagy épp hány üveg alkoholt sikerült meginni. Természetesen én is el szoktam járni a barátaimmal, de mindig próbálom tartani magamat azokhoz az értékekhez, elvekhez, amelyeket otthonról hoztam. Amúgy lehet olyan programokat is találni a mi korosztályunk számára, ami tartalmas és mély. Jövő héten a Szent Damján táborba megyek önkéntesnek, ahol fogytékos gyerekeket fogunk táboroztatni. Lesz még ifjúsági gyalogos zarándoklat

is Máriapócsra, amelyen több száz fiatal szokott részt venni. Sok-sok baráti beszélgetés és jó programok vannak.

– *Mik a terveid a továbbiakban?*

– Jövőre nagy megmérettetés előtt állok, érettségizni fogok. Nagy álmom, hogy orvos vagy gyógytornász lehessenek. Mindig is szerettem volna embereken segíteni, szerintem ez a világ legszebb hivatása. A kórházi közeg sem áll távol tőlem, hiszen apukám is ott dolgozik.

Kedves Anna, köszönöm az interjút. Isten áldását kérem a továbbiakban a jövődre és a Családod életére is! Sok sikert az elkövetkezőkben, és adja Isten, hogy ebben a korban, amikor manapság sokszor pusztá tömegek vannak, maradj egyéniség, és kövesd az értékrendedet!

Dr. Gáti Magdolna Virág

KÉRJETEK ÉS KAPTOK (MT, 7,7)

Imaszándék

- Súlyos beteg gyógyulásáért;
- Beteg nővéremért, Piroskáért;
- Rodrigó békéjéért, lelki béke megtalálásáért;
- Timi keze gyógyulásáért Jézus nevében;
- Danikáért;

- Családomért, erős hitükért;
- Zoltán testvérünkért;
- Súlyos beteg lányomért;
- Családomért; Marika gyógyulásáért

Szerk.

Felhívás

A Debreceni Katolikus Figyelő szerkesztősége továbbra is várja azokat az Istennek címzett kéréseket, amelyekért mások is imádkozhatnak. Az imaszándékokat a Szent Anna székesegyház újságos polcán elhelyezett zárt dobozban is gyűjtjük, és az újság következő számában közzé tesszük.

Röviden a Mária Légióról és egyről, az első debreceni légiósok közül

KÉT ÉVTIZEDES A DEBRECENI MÁRIA LÉGIÓ

A Mária Légió egy katolikus világi máriás lelkeségi mozgalom, amely Szűz Márián keresztül Jézushoz vezeteti tagjait, akik Szűzanyánk lelkületével, az Ő példáját követve alázatos hittel kell, hogy kövessék az egyház tanításait, és munkálkodjanak a maguk és mások lelki üdvösségén. A mozgalom „atyja” Frank Duff, ír katolikus világi személy, (1889-1980), aki érsekével alapította 1921 Kisboldogasszony vigíliáján Dublinben az első légiós csoportot, (ún. praesidiumot), majd rövidesen – nem egészen egyedül – megírta a mozgalom szabályzatát (kézikönyvét). (Több, mint 90 év múltával talán a könyv egyes kitételein, az előírt szabályokon, már lehetne változtatni, de ez nem von le abból az értékéből, hogy olvasóit, követőit hathatósan segíti a fokozott Mária-tiszteletben, és ösztönöz Szűzanyánk példájának követésére.)

„A Mária Légió a katolikus egyház igazi arculatát fejezi ki” – méltatta a közelmúltban szentté avatott pápánk, XXIII. János, a Mária Légiót. Másik szent pápánk, II. János Pál pedig 1982-ben így nyilatkozott az öt felkereső olasz Mária légiós csoportnak: „A ti világi hivatásotokra, – hogy Isten népének kovásza legyetek, keresztény buzdítás a modern világban, hogy összekötőkapcsot alkossatok a papság és a hívek között – a legnagyobb mértékben szükség van.” A fentieknél szebben, lényegre látóbban meg sem lehetett volna fogalmazni a Mária Légió feladatát és jelentőségét.

A budapesti légiósok terjesztő munkájának köszönhetően húsz évvel ezelőtt városunkban is megkezdődött a Mária Légió szervezése. Orosz Lőrinc prépost-plébános úr szívesen vállalta, hogy a légiósok lelki vezetője legyen. Hiszen – ahogy „szögedi ízzel” maga mondta, már „öreganyja” s édesanyja is a szent Szűz tiszteletére nevelte. Így természetes volt, hogy elsőként a Szent Anna egyházközség híveiből alakult az első debreceni praesidium, a Csodálatos Anya Praesidium, amely évekig dr. Radnóczi Ferencné Ilona elnökletével működött. De még ugyancsak 1994-ben a Szent László-plébánián is létre jött a Magyarok Nagyasszonya Prae-

sidium, melynek elnöke Nagy Enikő lett.

Az évek során nemcsak Iluska, de, sajnos, nagyon sok légiós testvér eltávozott az örök hazába, vagy vált súlyos beteggé, aki már nem tud eljárni a heti összejövetelekre. Ez utóbbiak legtöbbször úgynevezett segítő imádkozó lett azokkal együtt, akik különböző okokból nem tudták felvállalni a fogadalommal járó kötelezettségeket. Ők imáikkal segítik a Légiót. A fogadalmasok rendszeresen tartják velük a kapcsolatot, és évente legalább egyszer, az ún. Aciesen, Gyümölcslő Boldogasszony körüli időben testvéri együttletben hallgatnak szentmisét, majd szeretetvendégségben töltenek el együtt néhány órát.

De nézzük most csak a „szentannásokat”: Az „alapító tagok” közül ma is él Géczi Mihályné Juliana, Mézes Jánosné Irénke és Tóth Gyuláné Anna.

Engedtessek meg e sorok írójának, hogy miközben a többi alapítót is őszintén tiszteli, arról a Tóth Gyulánéról, Annuskáról szóljon bővebben, akivel évek óta egy praesidiumba járnak, aki az évek során nemegyszer bölcs tanácsadója, kedves barátja lett, s aki annak idején meghívta őt az első imaalkalomra a Légió soraiba.

– Annuska! Tulajdonképpen neked mintha két családod lenne: az egyik a vér szerinti szép, népes család, a másik a Mária Légió. Nem tudok róla, hogy az összejövetelekről hiányoztál volna, ha csak éppen nem műtöttek, vagy nem jött közbe valamilyen komoly betegség. Betegségekkel küszködve megjelenysz most is minden szerdán sokszor már a 7 órás szentmisén (köszönhetően ezt kedves vődnék is) és kitartasz az imaóra végéig. Míg szemmel és erővel bírtad hímeztél oltárterítőt, mostad, vasaltad kis Mária-oltárunk terítőit, szép Mária-szobrot vásároltál a praesidiumnak, s lelki vezetőnk mellett ma is mindig hozzád fordulunk, ha a Légiót illetően valamiben bizonytalankodunk. Gondoskods gyertyáról, vagy mikor mi szükséges oltárunkra, mint egy igazi anya. Jó, hogy mindig számíthatunk véleményedre, tanácsodra. A húsz év során nemegy katolikus hívő légióssá válása neked köszönhető.

– Honnan ez a mély hited és lelkerőd a lankadatlan

megjelenésre, Máriáért való munkálkodásra, imára?

– Hitemet a családból, elsősorban édesapámtól tanultam és az angolkisasszonyoktól, akiknél nevelkedtem. Talán furcsa, hogy nem édesanyámat emlegetem. Tiszteelve szerettem édesanyámat is, sok szépet és jót tanultam tőle. Neki az édesapám (első férjének halála után) a második házastársa volt. Ő református volt, de katolikus templomban, itt a Szent Anna-templomban kötöttek házasságot. Édesapámnak kifejezett kérése volt, hogy én a katolikus hitben nevelkedjem. Így kerültem a nyíregyházi angolkisasszonyokhoz, ahol akkoriban nagynéném, Komássy Jolán Raffaella (1905-1985) is beöltözött apáca volt. A rendnek Nyíregyházán intézete (Sanc-ta Maria Intézet) és r. kat. leánygimnáziuma volt. Sajnos az 1950-es rendfeloszlatás után nagynéném (is) elmenekült az országból, hogy a rendet ne kelljen elhagynia. Hosszas viszontagságok után végül Argentínában élhette gyümölcsöző rendi életét, s itt hunyt el. Kegyelettel őrzöm az ottani rendháztól levélben megkapott nekrológot róla és néhány személyes tárgyát, amiket, remélem, utódaim is meg fognak őrizni.

Hogy a Mária Légióba olyan szívesen járok? Ez természetes számomra, hiszen erre teszünk fogadalmat a Szentlélek Isten színe előtt: „Előtted állok Mária harcosaként”, s amint Szűz Mária kimondta:

„Íme, az Úr szolgáló leánya”, úgy nekünk is fel kell vállalnunk feladatainkat. Én csak a fogadalmamat veszem komolyan. Ezért, ha olykor nem a legszíve-sebben tettem is, alázattal, engedelmesen elfogad-tam például, ha új praesidiumba kellett mennem. Ezt feladatnak fogtam fel.

– *Ilyen kötelességtudónak képzeltek szűkebb családi körödben is. Régóta özvegyen maradván, gyermekeidnek felsőfokú diplomát adtál a kezükbe, sőt, úgy tudom unokáid tanulmányaiba is besegítettél, de főként lelki-szellemi épülésükhöz járultál nagyban hozzá. Unokáid is felsőfokú végzettséggel városunk megbecsült polgárai, illetve ketten tőled ugyan távol, de felelősségteljes munkakört látnak el. Most pedig – leányoddal együtt – a dédunokák nevelésében is részt vállalsz.*

– Két gyermekem, négy unokám és öt dédunokám van. Erőmhöz mérten próbálok még leányomékkal együtt a dédunokák nevelésébe is besegíteni. Figyel-mük, érdeklődésük, mikor családukról, vagy éppen a hit dolgairól beszélnek nekik (persze az ő szintjükön), vagy csak valami hétköznapi dolgot „beszélünk meg” – mindenért kárpótol. Remélem, egy kis részem nekem is lesz így abban, hogy Istenre és embertársaikra nyitott szívű, segítőkész felnöttekké váljanak.

– *Ehhez kívánok neked Istentől további erőt és ki-tartást.*

Bérces Mária Klára

A család

A család mindig fontos, ezért prioritást kell, hogy élvezzen. Akik benne élnek azért, akik pedig család nélkül élnek, azoknak a múltjuk és jövőjük miatt. A huszadik századi európai társadalomban a család nagy változáson ment át. Mint az élet természetes alapegysége meggyengült. Felváltotta a pluralista családmodell. Bármilyen gyorsak és furcsák a változások, csak a család kínál menedéket és védelmet. A múltban az egyház csak az utódnemzésre helyezte a hangsúlyt, most viszont a házastársak egymás iránti odaadása és elfogadása került az első helyre. Egy életre szóló szövetség a család, melynek ősmintája Istennek az emberrel kötött szövetsége. A II. Vatikáni Zsinat szerint a házasság egy férfi és egy nő életre szóló szeretetközössége, amelynek szerzője és forrása maga Isten. Ezt a kapcsolatot Krisztus szentséggé tette, és magasabb létrendbe emelte. A házasság szentsége által Isten szeretete jelenik meg a házastársak szeretetében. A család az egyház szíve, a család szíve pedig a szerető édesanya. Mivel Isten a szeretet, s az embert a képmására teremtette, ezzel meghívta szeretetébe. Az emberi élet csak szeretetben teljesezhet ki. Ahogy Krisztus szereti egyházát, úgy kell a házastársaknak is szeretniük egymást. Ezért felbonthatatlan a házasság. A családnak üdvözítő közösség szerepét kell betöltenie. A család egy kicsi egyház, amelynek feladata az élet továbbadása mellett, hogy tanúskodjon a hitről és Krisztus szeretetéről. Ez küzdelmet jelent a gyöngeségekkel szemben és a társadalmi hatások romboló mivoltával szemben.

Minden család kap valamit környezetétől, ezért adnia is kell, mégpedig segítséget a házasságra lépőnek érettnak kellene lennie szellemileg-lelki-

leg, hogy értéket tudjon belevinni a kapcsolatba, és együtt gyarapítani azt. Csak a családért kell élni Isten kegyelmi erejével.

A család, mint közösség a Szentháromságban gyökerezik. Az odaadás és elfogadás önzőség nélkül kell, hogy működjön. A közösséget építeni, erősíteni és védeni csak az égi csatornák működése által lehet. A család az imádság iskolája is, és az emberi erények és a keresztény szeretet iskolája. Ő az egyház legkisebb élő sejtje.

Ahogy Krisztus hűséges egyházához, élteti, vezeti, úgy a családtagok vonatkozásában is a hűség a megtartó erő. A hívő család aktív részese az egyház életének, bevezeti a gyermekeket a hit világába, az imádságba, az Eukarisztia közösségébe, és a rászorulókat szolgálatába. Az ember léte ajándék-lét. Az embernek csak ebben a kölcsönös szeretet kapcsolatban teljesez ki személyisége. A szeretet-vágyat az Isten oltotta belénk. Igazi közösségben a személyek egyenlők egymással. Aki felismeri Isten szeretetét, az csak adni akar. Olyan mértékben válik a férfi és nő Isten hiteles képmásává, amilyen mértékben szerető emberré válnak. Isten szeretetből és szeretetre teremtett bennünket. A család nem csupán társadalmi képződmény, hanem a Szentháromságos Isten befogadója és továbbadója. Nagy kincs a család, szent és sérthetetlen. A gyermekek lássanak vonzó példát: „én is így teszem”. A szülők felelősek a gyermekekért, még üdvösségükért is. Fel kell vértetniük gyermekeiket, hogy legyen elég útravalójuk megvigyázni és védeni az értékeket. Jó közösség nélkül nem teljesezhet ki az ember élete. Ne felejtsük el honnan jöttünk. Az áldás és a boldogság igazi otthona a hívő és szerető család.

Orosz Lőrinc prépost-plébános

Hétköznapi ünnepe

Nem sok diáknak, fiatalnak könnyű átvészelnie a szürke hétköznapiakat úgy, hogy azok eredményei vállalhatóak legyenek mind a szülei, mind a barátai előtt. Gyorsan el lehet veszni a tanulnivalókat, kötelességek között, mert olykor már csak onnan tudjuk, milyen nap van, hogy az órarendet tartjuk számon, a milliárdnyi egyforma hétről nem is beszélve. Talán túl kevés lenne a szürkeséget megtörő különleges alkalom?

Szokták mondani, hogy a vallás plusz lekötöttség. E teória hangoztatói vagy abban a kiváltságos helyzetben vannak, hogy még soha nem volt szükségük segítségre – amit erősen kérték – vagy rossz he-

lyen keresték azt. Kívülről talán úgy tűnhet, hogy egy diák zsúfolt hétköznapijaiba nem fér bele semmiféle „plusz lekötöttség”. De most nézzük inkább abból a szemszögből, hogy a vallás segítséget nyújt, nem pedig az időt veszi el.

Elég, ha egyetlen napot végignézzünk. Mikor reggel felkel egy diák, nem kerül több időbe egy rövid imát mondani, és kérni benne, hogy legyen elég ereje, türelme és kitartása, mint még az álmokkal, gondokkal és félelemmel teli fejjel nekiállni egy nehéz napnak.

Aki tud úgy élni, hogy nyitva tartja a szemét és szívét, millió apró dologban meg tudja látni Isten végtelen szeretetét és gondoskodását, és ez képes tartani bárkiben a lelket a legnehezebb időszakok-

ban is. Nem lehet lebecsülni a kisebb örömeket, várva a nagy csodákat. Senki nem járhat állandóan két méterrel a föld fölött a szerelemtől, nem lehet mindig a maximumot nyújtani, és kamaszként a legtöbb kapcsolat is labilisnak tud látszani. A baráti és családi viszonyokat egyaránt nehéz a megfelelő méderben tartani, sok energiát tud elvenni az embertől. Épp ezért ebben az időszakban különösen fontos, hogy hittel, nyitott szívvel fogadjuk azokat az ajándékokat, amik a legbiztosabb, legnagyobb szeretetről tesznek tanúbizonyságot, emlékeztetve minket arra, hogy életünk olyan hatalom kezében van, ami számunkra a legjobbat szánja, még ha azt olykor nehéz is elfogadni.

Ugyanígy van ez a hibáinkkal. Mindenki követ el hibákat, akarva-akaratlanul, ami után kétségbeesve látjuk be, hogy ezt bizony nem kellett volna. De ha az embernek ilyenkor van valami, ami előre viszi, sokkal könnyebb tanulsággal gazdagodva túljutni múltbéli ballépésein. Annak tudatában, hogy Istennek mindennel célja van, és a törekvéssel, hogy min-

den nappal egy kicsivel jobb emberként feküdjünk le, könnyebb lesz mind idejében felismerni, mind helyrehozni ezeket a hibákat anélkül, hogy átesnénk a ló túloldalára azzal, hogy „ilyen vagyok, már ilyen is maradok”.

A hit minden fiatal számára folyamatos tanulás és keresés, ami sok fájdalommal jár és még több kérdéssel, amiknek többségére tudjuk a választ, csak meg kell tanulni azt elfogadni. De ahogy minden tanulás, ha eredményes, ez is olyan tudást ad, ami könnyebbé teszi a napokat. Ha úgy tudunk leülni a barátaink mellé, hogy segíteni szeretnénk, és nem csak várjuk a segítséget, ha a jövőnkben Isten szándékát keressük, ha tudatosítjuk magunkban, hogy keresztényként képviselünk valamit, akárhol, akárkik között is vagyunk, a szürke hétköznapok megszűnnek létezni, hiszen más lélekkel hajtjuk este álomra a fejünket, és adunk hálát mindenért, amit aznap kaptunk, mert ilyenkor érezzük leginkább Isten jelenlétét az életünkben, ami pedig a legszürkebb hétköznapokat is ünneppé szenteli.

Kertész Ágnes

Elcsendesedés

„Nem az a kérdés, hogy mit nézel, hanem, hogy mit látsz.”

Manapság nagyon gyakran ítélünk a felszín alapján: ha valaki/valami első ránézésre nem nyeri meg a tetszésünket, máris továbblépünk. Pedig sokszor csalóka az első benyomás, a látszat csillogása mögött csupán a belső üresség rejtőzik. Jézus sokszor utal arra, hogy mi az igazán fontos: „Az Isten szemében az ember rejtett énje az értékes, a szív a maga békés szelídségében és zavartalan nyugalmasában” (Szent Péter levele). Vagyis arra figyelmeztet bennünket a Biblia, hogy ami igazán értékes az emberben, azok nem a manapság annyira divatos külsőségek, hanem a lélek és a szív rejtett, mély gondolatai, az emberek valódi szándékai. Jézus saját életében is bebizonyította a befelé figyelés szükségességét: sokszor vonult el „egy magányos helyre” imádkozni, és földi életének legjelentősebb, legsúlyosabb óráit is egyedül, imádságban töltötte: a Nagycsütörtöki virrasztáskor, Nagypénteken a Keresztúton és a Szent Sírban is egyedül fohászokodott a mennyei Atyához. Ez a fajta egyedüllét ugyanakkor nem azonos a magánnyal: a magánytól szenvedünk, míg a termékeny egyedüllét csendje sokszor az igazán lényeges dolgokra irányítja a figyelmünket. Azonban ilyenkor felszínre kerülhetnek nyomasztó kérdések,

nehéz gondok is, ezért sokszor nem merünk egyedül maradni, inkább állandó külső ingerekkel vesszük körbe magunkat. Holott akár csak néhány, csendben és imádságban eltöltött óra is sokkal közelebb vihet minket Jézushoz. Ez történik a lelkigyakorlatok során is, csak sokkal intenzívebben. A pár napos elvonulás, elcsendesedés során eleinte csak a mindennapi „zaj”, a hétköznapok csip-csup kérdései, történései kerülnek előtérbe. Sokszor ezen a ponton el is keserednek a lelkigyakorlatozók, mondván, hogy nem jön az „Isteni szikra”. Pedig egy-két nap után egyszer csak – ha az ember próbál valóban befelé és felfelé figyelni – elkülönül a lényeges a lényegtelenről, leülepednek a gondolatok és lassan feltáruznak a valóban fontos kérdések, válaszok és ebben a csendben Isten megszólal. Persze ne várjuk, hogy Isten „hatásvadász” módra nagy szavakat intéz hozzánk, sokszor az ember „csak” a szíve mélyén érzi az Úr jelenlétét.

De nem kell több napos lelkigyakorlat ahhoz, hogy megérezzük az Úr jelenlétét. Itt van velünk a hétköznapokban, csak sokszor figyelmen kívül hagyjuk a mindennapok apró csodáit. Pedig elég lenne kimenni a természetbe egy szép nyári reggelen, végiggondolni az elmúlt napot, hálát adni jó termésért, szeretteinkért, családunkért, munkáért. Isten országa sokszor közelebb van hozzánk, mint gondolnánk. Rajtunk áll, hogy ajtót nyitunk-e, hiszen az Úr kopogtat...

Dr. Telek Andrea

Erdély

Nem régen voltunk Lőrinc atya vezetésével egy nagyon szép és tartalmas Észak-Erdélyi kiránduláson. Amikor ezt a szót meghallom, hogy Erdély, nagyon sokféle gondolat és érzés tör fel bennem. Olykor a szomorúság vesz erőt rajtam, olykor a büszkeség, olykor meg a meghatódottság. A szomorúság akkor tör rám, ha eszembe jut Trianon. A mai napig nem tudom megmagyarázni magamnak, hogy az a nép, akinek ősi himnusza a Boldogasszony Anyánkhoz fohászokodott, majd a Kölcsey által írt nemzeti ima is úgy kezdődik, hogy „Isten áldd meg a magyart...” mivel érdekelt ki azt, hogy a trianoni műtőasztalon darabjaira szaggatták a Kárpát-medencében tökéletes földrajzi egységet alkotó Magyarországot. Ugyanis ekkor kezdődött meg az elcsatolt országrészeknek a hányatott sorsa. Ezen országrészek lakói nem keltek át a határon, hanem a határ vándorolt át rajtuk, sajnos a XX. században ez nagyon is gyakran megtörtént. Pedig a honfoglalás után több mint ezer éven át a Felvidék, Kárpátalja, Erdély, a Délvidék, mind elválaszthatatlan része volt Magyarországnak. Tehát az egyetemes magyar történelmi folyamatok és események ezeket a vidékeket is érintették.

Évszázadokon át, míg a magyarság a keletről és délről betörő ellenségekkel harcolt, addig a nyugat európai államok békés virágkorukat élték. Azt a tényt, hogy Magyarország egy évezreden át Európa keleti védőbástyája volt, valamennyi európai nemzetnek el kell ismernie. Viktor Hugo, Bismarck, megnyilatkozásaiban, Ibsen és Heine pedig a verseiben ecseteli az európai magyarság küldetésének jelentőségét. Roosevelt az Egyesült Államok egykori elnöke 1910-ben egyik beszédében a következőket mondta: *„Az egész civilizált világ adósa Magyarországnak az ő múltjáért. Amikor még Amerika Európa méhében volt, Magyarország volt az a tényező, amely meggátolta a barbarizmus terjedését, és amely a civilizált világ biztonságát őrizte.”*

Egy ország ilyen méretű feldarabolása példa nélküli a történelemben. Az itthon maradtak a lelkükben gyászolhattak, de a hazától elszakítottak még csak nem is könnyezhettek. Sajnos a második világháborút követő békekötéseknél Magyarország nem csak az egykori területeket veszítette el, hanem attól még jóval többet.

A másik érzés a meghatódottság, amit az okoz, hogy milyen sok szeretettel fogadja Erdély népe az anyaországból érkező magyarokat és az a mérhetetlen tisztelet, hogy az itt maradt emberek meg-

őrizték ennyi éven át a magyarságukat és büszkék is rá. Soha nem fogom elfelejteni azt az élményemet, amikor még először voltunk a férjemmel Nagyváradon. Leparkoltunk a városban és akkor oda jött hozzánk egy kb. 10 év körüli kisfiú. A kocsink kalaptartójában egy pár db jonatán alma volt. A kisfiú megszólította a férjemet, hogy „bácsi tetszene adni nekem egy almát?” „Adok kisfiam szívesen, de úgy látom, hogy itt is van alma.” „De ez magyar alma.” ...Mind a kettőnknek könnyes lett a szeme és akkor megszólalt a férjem, hogy mi vagyunk büszkék arra, hogy magyarok vagyunk, nekünk könnyű, de itt ennyi év után ez a kisfiú is milyen gyönyörű magyarsággal beszél nyelvünket, pedig a hatalom mindent elkövetett, hogy beolvassák őket.

De meghatnak a falvak, a városok, és a sok gyönyörű táj. Ha csak a Lóhavasi vízesésre gondolok, aminek az elérése nem kis fáradságba került, de a látvány mindenesetre megérte. Ennél szebbet már régen nem láttam, vagy látni a Nagy Pietrosz hófödte csúcsát. Az alföldi ember számára ez hatalmas élmény.

A büszkeség pedig akkor tölt el, amikor végig gondolom, hogy mennyi értékes embert adott ez a föld a hazának. Több oldal kellene a felsorolásukhoz, ezért most csak azokat említeném meg, akiknek a nevével a jelenlegi útvonalunkon találkoztunk.

Szilágyosmlyó. Itt született Báthori István erdélyi fejedelem, aki később lengyel király is lett, akit a lengyelek a mai napig mérhetetlenül tisztelnek.

Zilah. Itt végezte a Wesselényi Miklósról elnevezett református kollégiumban a gimnázium felső négy osztályát Ady Endre. A város főterén látható a Fadrusz János alkotta Wesselényi szobor, aki báró Wesselényi Miklósnak (1796–1850) a híres árvízi hajósnak a jobbágyfelszabadítással kapcsolatosan állít emléket.

Zsibó. Itt található az árvízi hajós édesapja által épített kastély és kriptá. Itt van eltemetve az idősebb és az ifjabb Wesselényi Miklós.

Nagybánya történelme rendkívül színes, létrehozását II. Géza idejére teszik, Nagy Lajos királyunk kiváltságlevele meggyorsította a város fejlődését, 1445-től Hunyadi János birtokába kerül. De nagyon sok ismert név is Nagybányához fűződik, itt szület-

tek, vagy itt tevékenykedtek. 1888-ban itt született a magyar próza egyik kiválósága Tersánszky Józsi Jenő. A polgári leányiskola Teleki Blanka és Leövey Klára emlékét őrzi. Nem lehet meg nem említeni Thorma János nevét, aki a híres nagybányai festőiskola megalapítója volt, ahol Hollósy Simon, Iványi Grünwald Béla és Ferenczy Károly is dolgozott. De itt élt Révai Károly költő és műfordító. A város szülötte Lendvai Márton (1807–1858) is aki a XIX. század egyik legkiválóbb színésze volt.

Igaz itt nem jártunk, de Nagybánya környékén található Misztótfalu, akinek szülötte Misztótfalusi Kiss Miklós betűmetsző, nyomdász a magyar művelődéstörténet egyik nagy úttörője. Aki a maga költségén nyomtatta ki Károlyi Gáspár teljes biblia fordítását és Szenczi Molnár Albert szoltárfordításait.

Szinérváralja jeles szülötte Sylvester János (1504–1555) humanista író, aki teljes Újszövetséget fordította le magyarra.

Érminsztent. Ady Endre (1877–1919) szülőfaluja – itt található az 1900-ban épült Ady kúria.

Szödemeter Kölcsey Ferenc (1790–1838) szülőfaluja. A hagyomány úgy tartja, hogy a református templom mögötti réten írta a Himnuszt.

Utunk állomásaihoz is mennyi név kapcsolódik; ez is azt bizonyítja, hogy Erdély a magyar történelem és Magyarország szerves része, a történelmet ugyan nem tudjuk megváltoztatni, ezért, még ha turista-ként is, de érdemes ide ellátogatni, mivel az erdélyi tájakon járva úgy érzem, ugyanúgy feltöltődik az ember lelke, mint ahogy feltöltődik a Csíksomlyói Búcsúban. Az ember egy kicsit haza talál, és ekkor megszólal a lélek mélyén a csíksomlyói búcsús ének két sora.

„Jézus áldd meg Erdély földjét.

Hazajöttét megáldotta a Csíksomlyói Szűz Mária”

Csicsovszkiné Dr. Szilassy Emília

A katolikus közösség élete Mikepércsen

Egyre több autó és kerékpár parkol a mikepércsi Jézus Szíve kápolna előtt minden vasárnap reggel 9 órakor. A Szent Anna Székesegyházhoz tartozó templom híveinek száma az épület 2002-ben történt átépítése, felújítása óta, ha apránként is, de folyamatosan növekszik.

A hívek egy részéről nem túlzás azt állítani, hogy már évtizedek óta hűséges látogatói a templomnak, de külön öröm, hogy egyre többször láthatunk új arcokat a padokban, ifjú párokat, fiatal családokat, a faluba nemrég költözötteket. A közösség épülésének a jele, hogy a hívek nemcsak miséken, hanem más programokon is együtt lehetnek, az adventi és nagybőjti pénteken rendszeressé váltak a délutáni imaórák, októberben pedig a rózsafüzér elimádkozása vált hagyománnyá. A katolikus és református közösségek egymás felé nyitása is jó úton halad, a nyári közös családi napon éppolyan sokan veszünk részt együtt, mint az év eleji ökumenikus imahétén.

A nagyobb ünnepeken a misék is különlegesebbek, szép számmal veszünk részt az úrnap körmeneten éppúgy, mint a virágvasárnapi vagy a húsvéti misén. Minden évben júliusban tartjuk a templom búcsúját, melyen a prédikációt rendszerint egy vendégül hívott atya tartja. Az év legmeghittebb alkalma pedig kétségtelenül a karácsonyi éjféli mise, melyre még Debrecenből is érkeznek hívek.

A templom is modernizálódik, idén történt meg a fűtés korszerűsítése Orosz Lőrinc plébános atya jóvoltából, aki hosszú évek óta viseli szíven rendíthetetlenül a mikepércsi katolikus közösség sorsát.

Apró keserűség, hogy a híveken kívül a betörők is szeretik a templomunkat: az ajtót felfeszítve először egy festményt vittek el, majd a harangot lopták el az állványról, egy karácsonykor pedig a kifestőket vágta ki az udvarról. Legutóbb egy üveg misebor és a gyerekeknek szánt csoki vált a rabló(k) prédájává, emiatt került rács az ablakra. Mindezek olyan problémák, mint egy csőtörés vagy egy viharkár: nehéz rá felkészülni, de csak erősebbé teszi a közösséget.

Tele Gábor

Megjelent Dobos Mihály Magyar Graduale című könyvének legújabb kiadása

A Szent Anna Székesegyház egyházzenei-kantorának, Dobos Mihálynak több, mint két évtizedes debreceni munkásságának megkoronázása az általa összeállított Magyar Graduale című könyv, amelynek legújabb kiadása méltó utódja lehet az Éneklő Egyház énekeskönyvnek.

2014. augusztus 12-én 11 órától a Déri Múzeum Dísztermében ünnepélyes keretek között mutatta be a megjelenteknek Dr. Karasszon Dezső orgonaművész, egyetemi tanár – aki lektorálta –, Tamus István grafikusművész – aki illusztrációival gazdagította – és a Magyar Szköla, akik énekhangjukkal reprezentálták a könyvet.

A gregorián nem egy lehetséges megzenésítése a latin rítusú liturgiának, hanem ez maga a rítus sajátja. Ahhoz, hogy a latin rítust a maga teljességében végezhesük, a gregorián dallamvilág elsajátítása elengedhetetlen. Nem szabad arra gondolni,

hogy a gregorián éneklése csak a képzett énekeseknek van fenntartva, hiszen az egyszerű dallamokat minden hívő meg tudja tanulni. Gondoljunk csak a Miatyánk dallamára, amelyet az énekes misében valamennyien éneklünk. De a legegyszerűbb papi intonálások is gregorián dallamok. Ahogy az imádságunk is – legyen egyéni, vagy közösségi, legyen kötött, vagy szabad – anyanyelvünkön tud legkönnyebben szállni Isten felé, ugyanígy az énekelve végzett imádság is, amely kétszeres ima. Így tehát a gregorián énekek is nemcsak latinul, hanem bármilyen nyelven megszólalhatnak. Ehhez viszont az Egyház által meghatározott latin szövegű dallamot kell magyar nyelvre átültetni, amely nem egyszerű feladat.

A debreceni Szent Anna Székesegyházba járó hívek két évtized alatt megszokhatták, megszerethették Dobos Mihály kántorkodását; s többen is

„Hol van Isten a bajban?”

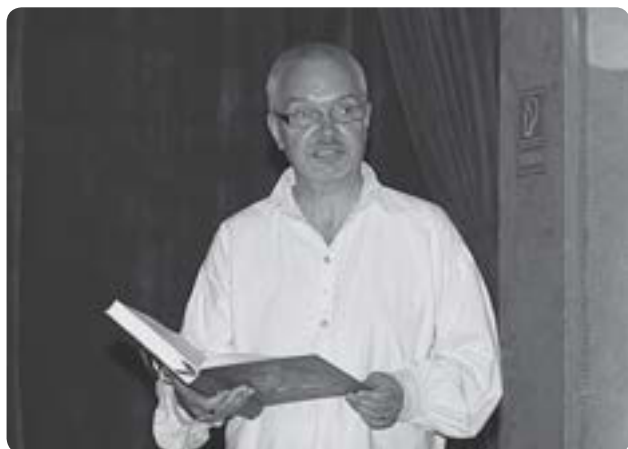
RICHARD LEONARD SJ GONDOLATOK
A HITRŐL ÉS A SZENVEDÉSRŐL CÍMŰ
KÖNYVÉNEK ISMERTETÉSE

A ktuális és mély értelmű a kötet címében megfogalmazott téma, hiszen sokan kérdezik, miként engedheti meg a szenvedést Isten, akit jónak kell tartanunk. A kérdéshez tartozik az is, hogy minden hívő embernek önállóan kell megvizsgálnia a szenvedés misztériumát. Az egyház tudatában van annak is, hogy nem alakíthat ki végérvényes álláspontokat ezekben a kérdésekben. A szenvedés sokszor elmondhatatlan egy történettel. Az ember utólag mindig többet lát a szenvedésből. Egyesek büntetést tapasztalnak a szenvedésben, mások nagy kegyelmi találkozást. Vannak, akik úgy vélik, hogy titokkal állunk szemben és csak a mennyben fogjuk megérteni Isten tervét. Irányt mutató, hogy Jézus Krisztusban Isten egy lesz velünk, hiszen az emberi történelem szerves részévé tette magát. A megtestesülés arról tanúskodik, hogy Isten készséggel részt vállal az emberi kalandban.

Az író válasza „hol van ilyenkor Isten?”

1. Isten nem küld ránk közvetlen fájdalmat. Isten nem büntet.
2. Isten nem küld ránk szerencsétlenséget azért, hogy megtanítsa, bár minden bajból okulhatunk.
3. Amikor imádkozunk a bajban, azt kérjük, hogy alakítsa át minket úgy, hogy át tudjuk alakítani a világot.

elmondhatjuk, hogy visszavágyunk ide, hiszen itt egyházzenei téren kimagaslót találhatunk. A most megjelent könyv napról napra, ünnepről-ünnepre pontosan közli az előírt énekeket, amelyek nem helyettesíthetők népénekekkel – ahogy sajnos a legtöbb helyen végzik –, de ugyanígy részletes leírást ad az ünnepi időszakokról is.

A most megjelent könyvet különösen ajánlom minden kántornak, hogy az egyházi előírások szerint a legtöbbet adhassa hozzá a liturgiához, de ugyanúgy minden hívőnek is, hogy megismerhesse és elsajátíthassa az Egyház zenei kincseit.

Záborszky László

A SZENT ANNA FŐPLÉBÁNIA HÍREI

- ❖ A Szent Anna Főplébánia hirdetései
- ❖ 2014. szeptember 2-án buszos kirándulás Tihanyba.
- ❖ 2014. szeptember 27-én szombaton gyermekek kirándulása Hármashegyfaljára a Zsuzsi vonattal.
- ❖ 2014. október 8-án Magyarok Nagyasszonya ünnepe és október 12-én fél 5 órakor a Homokkerti kápolna búcsúja.
- ❖ 2014. november 1-jén délután 4 órakor szentmise a köztemetőben.

- ❖ 2014. november 2-án délután 4 órakor szentmise a Temetőkápolnában.
- ❖ 2014. novemberben Keresztény Bál.
- ❖ 2014. november 29-én este 6 órakor Jubileumi házasság miséje.
- ❖ 2014. december 6-án 19 órakor Tokody Ilona művésznő zenés áhítata. A bevétellel a Siketek és Nagyothallók Intézetét támogatjuk. A műsor a Székesegyházban lesz orgonán kísér Dobos Mihály kántor-karnagy.

Szerk.

4. Isten akarata inkább tágabb összefüggésben érvényesül.
5. Istennek nem volt szüksége Jézus vérére.
6. A világ korántsem tökéletes. A gondok jelentős részét mi magunk idézzük elő, de Istent hibáztatjuk érte.
7. Isten nem tesz tönkre minket.

Istennek nem célja, hogy elbánjon velünk, Ő életünket akarja, nem halálunkat. Szabad akaratot adott nekünk, dönthetünk a szeretet mellett is. Hiszünk Isten igazságosságában. A megítélés konkrét állásfoglalást jelent. Aki elítél valakit, az lényegében kárhóztatja a másikat. Jézus sohasem ítéli el az Újszövetségben a bűnöst: Jézus nyomukba ered a kitzsítottnak és hazakíséri őket. A fájdalomaink hatására fejlődünk ugyan, de nem azért kapjuk őket, hogy fejlődjünk. Kérő imáinkat a bajban, szenvedésben, szárazságban, Isten akaratában megnyugodva mondjuk, de óvjuk a természetet, mert életünk része. Isten szeretete választ kér tőlünk, nem pedig kényszerít vagy beprogramoz minket. Emlékezzünk az angyali üdvözléről szóló történetben sincs szó kényszerről Mária felé. Legyünk előrelátóak, odahallgatni a lelkiismeretre és az Isten szavára. Higgyük el, hogy Jézus mindig velünk van. A hűség az egyik legnagyobb ajándéka a Szentléleknek. Ha Isten így bánt szeretett Fiával,

akkor mi sem úszhatjuk meg könnyebben. Ez a rész a könyv egyik hozzánk legközelebb álló része, hiszen azért jött Jézus, hogy életünk legyen. Nekünk is minden nap azon kell munkálkodni, hogy jobb legyen a világ. A szenvedés egyik hagyományos értelmezése, hogy egyesítsük szenvedéseinket a szenvedő Jézussal. A könyv elgondolkodtató fejezete, hogy mi tettük ilyenné a világot. Kényelmes megoldás, hogy Istent tegyük meg bűnbaknak, abban a tudatban, hogy rajtunk nem sok múlik. A megtestesülés hangsúlyozza, hogy olyannyira velünk akart lenni, hogy a mi testünket magára öltötte. A rosszról gondolkodva Isten szentségét és szeretetét kell nyomatékosan kiemelni. Ő csak szeretni tud és akar, és felnőttként bánik velünk. Ő nem szorul rá arra, hogy fitogtassa erejét. Sokszor azon múlnak a dolgok, hogy miként olvassuk a jeleket. Ha lejár az időnk, hát lejár az időnk és nem indul újra az óra, Isten azonban örömmel fogad minket otthon. A könyvet érdemes tanulmányozni, mert elolvasása után az ember másként kezdi látni az életét.

Orosz Lőrinc prépost-plébános

Templomsors-ok

A Szent Anna Székesegyház Orosz Lőrinc prépost-plébános úr vezetésével Erdély északi részére élménydús zárandoklatot szervezett június 16–18-a között. Az út során számos gyönyörű helyet, műemléket, templomot csodáltunk meg. Ezek közül főként Ákos település templomának kalandos története emelhető ki. A zárandok fülét legfőképpen az űtheti meg a templomtörténet kapcsán, hogy eredetileg a Szent Benedek rendhez tartozó épületről van szó, amely ma már a református egyház fennhatósága alatt áll.

Maga a település Szatmár megyében helyezkedik el. A községet Ákos bánról nevezték el, akit a tatárok felkoncoltak. A templom története valószínűleg a XII–XIII. századig nyúlik vissza, amikor IV. Béla a tatárjárást követően megengedte a kőből készült

monostorok, várak felépítését, és ekkor települhettek be a bencés szerzetesek is. A törökök több ízben felgyújtották a kolostort. Az évszázadok folyamán a vidék egyre inkább hadi színtérré vált, így elmenekültek a szerzetesek is. A reformáció hatására valószínűleg az 1540-es évektől lett a település is a felekezet része. 1642-ből származik az első írásos emlék a templomról. Ebben megemlíti, hogy az épület leégett, de folynak a helyreállítási munkálatok. Ezt követően azonban a török bosszúból ismét felgyújtja az épületet. Ettől kezdve 1732-ig csak a falai voltak meg a templomnak, s mintegy 90 évig az istentisztelet is így zajlott. 1732-ben a hívek befedték, így ismét szakrális helyé vált az épület. Eredetileg négy tornyot terveztek, kettő áll belőle. A tornyokra barokkos zsindeyes sisakokat helyeztek. A hívek ismét nem örülhettek sokáig szép templomunknak 1747-ben ugyanis belecsapott a villám a déli toronyba, majd 1834-ben földrengés is sújtotta.

Hit és erkölcs tanítás az iskolákban

Vége eljött az a várva várt idő is, hogy a hittan ne csak egy szakkör legyen az iskolában a sok szakkör között, hanem tantárgy. Nagy örömmel és reménnyel indultunk neki az új tanévnek mi hitoktatók. Mint mindenütt és mindig, a kezdetnehézz volt, ellentmondások, szervezetlenség, késedelem stb., de végül is beállt a dolog, és úgy októberre, mikor megjöttek a könyvek is, kezdett rendben menni a tanítás is. Nem tudom, mennyire

beszélhetek a többi hitoktató nevében, de gondolom a legtöbbeknek, mint nekem is, az iskolák vezetői készségesen segítettek mindenben, kivétel nélkül a gimnáziumtól az óvodáig.

A kicsi gyerekek aranyosak, készségesek, lelkesek. Rendben telt el a tanév. A végén mégis jöttek a meglepetések és a szomorúság, mert nekem minden elvesztett gyerek szomorúság, bánat, értetlenség.

Miért nem az, hogy templomba járó, jó hittanas gyerek mégis az erkölcsöt választja, „mert oda jár a barátnőm is”, „ott nem kell tanulni”, „anyáék nem szólnak bele”... címszó alatt. Az ember áll és nem érti, csak elszomorodik. Milyen szomorú lehet akkor Isten?

Horror a vonaton

Egy nyári délután egy dunántúli vonat vonalán utaztam. A 24-es kocsiban úgy 15-16 év körüli osztálykiránduló gyerekek foglalták el az üléseket. Nevetés, kártyázás, olvasás, keresztretjvény, chipsevés, mobilozás... a szokásos 16 éves elfoglaltság. „Kockulunk” – mondják. Egyet kivéve: horrorfilm. A mellettem lévő négyes ülésen úgy 16 éves formájú gyerek *A fűrész* sorozatot nézte egész úton. A többi fiút szemmel láthatólag borzasztóan zavarta. Szóltak többször is a kísérő pedagógusnak, hogy kapcsoltsa ki osztálytársukkal a filmet. A tanár finoman szól a diákjának, hogy mindenkit

zavar és viselkedésével megbotránkozott, amit éppen tesz, de reakció nélkül folytatódott az esemény. Mivel csaknem mellettem ült, akarva-akaratlanul is rá kellett néznem a képernyőre: a fickó felakasztotta magát egy kampóra a bőrén keresztül, kiszúrta a másik szemét, kihúzta a nyelvét, levágta a lábát fűrészszel... borzalmas volt még filmbeli jelenetként is. Szóba elegyedtem ezt látva a két kísérő pedagógussal, egy kis idő múlva a másik tanár is rászólt a gyerekekre, kérdezvén tőle: „Te hogy vagy képes rezzenéstelen arccal, halálos nyugalommal mindezt végignézni?” A fiú azt válaszolta, ennek nagyon jó a sztorija, tessék elolvasni a könyvet. Nagyon szereti. A többi gyerekeknek már az étvágya, kedve, hangulata is elmúlt, megpróbáltak kifelé

Az újjáépítésre már nem volt pénz, így a templomi presbitérium az Országos Műemlékvédelmi Bizottsághoz fordult. 1869-ben Schulek Frigyes egyetemi tanár indította meg a restaurálási munkálatokat.

A szülők mentegetőznek bizonytalanságuk miatt, mert ők sem állnak biztos lábakon; egyik lábbal hajlanak a vallás, az egyház felé, a másik lábbal meg a pénz, jólét, karrier irányába. A világ nagy csábításának nem tudnak ellenállni és nem tudnak elköteleződni a hitben sem. Nem értik, hogy az erkölcs hit nélkül csak fél igazság, az élet is csak fél élet, a rend is csak a szőnyeg alá söpört megoldások sora. Így a hit is csak pótcselekvés, ha nem válik életformává.

Nagy kár, hogy a szülők nem élnek jobban ezzel a lehetőséggel és nincs erejük kitartani a hitben. Nem merik elhinni, hogy ha a gyerek hittant tanul, jó helyen van, jó úton jár.

nézni az ablakon szörnyülködve. A két pedagógussal ez idő alatt összebarátkoztam, arról beszélgettünk, hogy milyen lehet egy ilyen gyermek lelki világa. Mint kiderült, ez a fiú éjszaka is ezt nézte és a vonatúton odafelé is. Napközben az iskolában – a gyerekek elmondása szerint – általában alszik. Hat tantárgyból bukásra áll. A két pedagógus hazaérvén – utólag megtudtam – felhívta a szülőt, kíváncsiak voltak, tudja-e az anyuka, hogy miket néz a gyereke. A szülőnek fogalma sem volt róla, mondván, ő egész nap dolgozik. És majd megkérdezi gyerekeit, finoman – mert nem szeretné megbántani – hogy miért nézi ezeket a filmeket. Annyit még hozzáfűzött, hogy ő nem vásárolt ilyen jellegű dolgokat a fiának. Az anyuka ezzel lezártnak tekintette az esetet. De

1903. augusztus 9-én Bartók György püspök szentelte fel az épületet. 1953-tól a templomot műemlékké nyilvánították. Az 1970-es években a régészek feltártak egy kriptát a templom egyik részében, és két bencés holttestére bukkantak. A szerzeteseket ugyanis lábon állva temették el hozzáncolva a kripa falához.

A gyülekezet pályázatot adott be 2011-ben a bukaresti kormányynak a templom további restaurálására, amelyet meg is nyertek, a továbbiakban várják a pénz folyósítását.

Forrás:

<http://www.parokia.hu/lap/akosi-reformatus-egyhazkozseg/cikk/mutat/bemutatkozas/>

(2014. július 27)

Dobai Zoltán lelképásztor templomtörténetet bemutató előadása

Dr. Gáti Magdolna Virág

Külön megemlíteném azokat a nagymamákat, akik felvállalják a hittanra beiratkozó unokákkal járó teendőket. Köszönet nekik.

Végezetül, én nagyon várom már azt az időt, amikor a hittan nem csak választható lesz, hanem kötelező is: az nem felemás megoldás lenne, mint ez a mostani.

Különben csak halkán jegyzem meg – itt Közép-Európában – a környező országokban mindenütt kötelező a hittan. Nálunk miért nem?

Hegedűs Györgyi hitoktató

eszébe jutott egyáltalán, hogy le is lehet tölteni ezeket a filmeket az internetről?

Nos, ennyi volt a történet. Ez csak egy eset, és hány ilyen lehet még? Hány szülő nem tudja, hogy gyermeke miket tölt le az internetről? Hány szülő van tisztában azzal, hogy gyermeke Iphone, Ipod, mobil, tablet-készülékén, milyen képek, programok, filmek futnak? Szülőként a gyermekeimnek nem veszek ilyen dolgokat, nem anyagi, hanem erkölcsi megfontolásból. Ha ezeket megvásárolom, a kezébe adok még egy fegyvert a kísértésre, a bűn útjára.

SzV

Gyógynövények Isten kertjében

Izsóp, libapimpó

Öseink áldásos hittel végezték munkájukat és szerették az életet minden velejárójával együtt. Mindennapi életük a természettel harmóniában zajlott. Kellő tisztelettel és tudatossággal használták a természet által nyújtott határtalan lehetőségeket és gyógyító erőt.

Hosszú évek alatt szerzett tapasztalataik kezdetben szájhagyomány útján terjedtek, később írott formában maradtak ránk. Ez utóbbira példa Bakos Ferenc mátészalkai parasztorvos versrészlete az 1950-es évekből:

Világéletemben segíteni volt vágyam,
Beteget nem látni sem ülve, sem ágyban,
Nem jó a szegénység s mégis annyi kába,
Kevés garasát is vivé patikába.
Bojtorján, útifű, cirok, csalán, forgó.
Olyikra ha nem is, más betegségre jó.
Mennyi nyavalyája akad az embernek,
Gyógyszert az orvosok arra ritkán lelnek.
Elviszik párnádat, földed, marhád, házad,
S ha szemére veted, bizony még ő lázad.
Azt mondja: nem isten, mit sem tud már tenni,
Ezt persze csak akkor, ha nincsen már mit venni.
Bármily koldus legyél, kiszívja a véred,
Nyögsz még egy darabig, hullaház a véged.
Bocskoros gulyások, juhászok, vén nénik,
Ezer baj gyógyszerét tarisznyával mérik.

Orandum est ut sit mens sana in corpore sano!
Imádkozzunk azért, hogy ép lélek legyen ép testben – mondja Juvenalis római költő. És igen! Imádkozzunk, mert az ajándékba kapott lélek épen és tisztán tartása élethosszig tartó feladatunk. A lelki béke a fizikai testünkre is jótékony hatással van. A lelki betegségek a fizikai testen betegség formájában megjelenhetnek, de a Jóisten a közvetlen környezetünkbe teremtette a gyógynövényeket és megajándékozott bennünket a hozzájuk kapcsolódó tudással.

Számtalan fa (olaj-, kőris-, füge-), bokor (csipke, galagonya, mirtusz), haszonnövény (búza, szőlő, lencse), fűszernövény (kömény kapor, menta, sáfrány), sőt gyógynövény használatáról, szerepéről a Bibliában is olvashatunk.

A tudatosan vegyszermentes helyen begyűjtött gyógynövények garantáltan mellékhatás nélküliek, ellentétben (az esetenként) kémiai úton előállított gyógyszerekkel. A gyógynövények gyűjtése egy kis

felkészülést igényel. Legfontosabb felismernünk a növényt, tudni, hogy mikor melyik növényt, illetve annak melyik részét érdemes gyűjteni. A legtöbb gyógynövény bolti forgalomban is hozzáférhető, melyekből kiváló drogot, illóolajat, forrázatot, főzetet, szirupot, tinktúrát, borogatást készíthetünk házilag is.

Az alábbiakban (következőkben) két gyógynövény felhasználásáról írok. Az első a Bibliából ismert izsóp (Hyssopus). „*Hints meg engem izsóppal és megtisztulok, moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek!*” (Zsolt 50, 9)

Az **Izsóp** az ajakosok, az árvacsalánfélék családjába tartozó növény. Fertőtlenítő hatású fűszernövény, melyet a népi megfigyelés alapján a görcs, asztma, köhögés esetén is alkalmazhatunk. A déli, mediterrán vidékekről származik. Hazánkban már a 10. században a bencés kolostorkertek kedvelt növénye. Meleg- és fényigényes, a szárazságot viszonylag jól tűri. Június végétől augusztusig virágzik, ekkor gyűjthetjük. Elsősorban gyomor- és bélpanaszok, étvágytalanság, emésztési zavarok ellenszere. Szélhajtó hatású, köptető, légút tisztító. Fokozott izzadás és a változókoros hőhullámok kezelésére is alkalmas. Ilyenkor szárított zsályával, fele-fele arányban keverve készítsünk belőle teát.

Gyógytea készítéséhez 2 teáskanálnyi szárított növényt leforrázunk ¼ liter vízzel, majd 5-10 perces állás után leszűrve elkortyolgatjuk. Ha emésztési panaszra fogyasztjuk, ne ízesítsük, egyéb esetben a mézzel édesítés javasolt.

A második a szívemnek oly kedves, mégis alig ismert libapimpó.

A **libapimpó** (*Potentilla anseria*) a rózsavirágúak rendjébe ezen belül a rózsafélék családjába tartozó vízkedvelő növény. Nedves területeken, folyók, tavak mellett májustól őszig gyűjthetjük a levelét.

Teafőzete gyomorfekély, hasmenés, bélvérzés esetén fejti ki jótékony hatását. Emellett görcsoldóként (mentruációs görcsnél is) ismert. Az édesanyámtól tanult felhasználási módját azonban kevesen ismerik.

A libapimpó tejjel készült változata:

Kisgyerekeknél gyakran előforduló szájpenész esetén 2,5 deciliter tejben felforralunk 3-4 nagyobb szárított levelet. Majd szobahőmérsékletűre hűtve gargalizálva öblögetve ajánlott a fogyasztás.

Mandulagyulladás esetén is hasonló a felhasználási mód, de nagyobb a hatékonysága, ha fogyasztható, forrón gargalizálva isszuk. Megkönnyíti a nehezzé vált nyelést, evést, ivást és javítja az étvágytalanságot.

Mindkét esetben minimum napi kétszeri fogyasztás ajánlott reggel és este, a tünetmentesség bekövetkeztéig (kb. 1-2 hétig).

Az esti fogyasztásnál a legkönnyebb betartani a megfigyelésen alapuló hatékonyságnövelő javaslatot, hogy 1-2 órán belül ne fogyasszunk semmit.

A visszajelzések alapján az összetevő-mennyiség növelésével petefészkek-gyulladás esetén is jótékony hatást fejt ki.

Forrásanyag:

Berente Ágnes, A gyógyító Természet, Vagabund Kiadó, Bp., 2006.

Biblia

<http://richpoi.com/> (2014. július 20)

Péter Józsefné Olga, Küküllő Keményfalva (libapimpó használata)

Csíki Éva

Keresztény filmklub

A Keresztény Filmklub 2011 októberében alakult, azzal a céllal, hogy a közösség építésén túl egy minőségi időtöltés részesei legyünk a testvérekkel, barátokkal, családdal. A film napjaink népművészete – mondják a filmsztárok, kritikusok. A képek világa áthatja életünket, a filmeknek személyiséget formáló hatása van. A filmeknek saját nyelvezetük van, tele vannak szimbolikával. Átélnhetjük a film eseményeit, amelyek személyes élményt adnak, érdemes róluk beszélni.

A vetítésekre havonta egy alkalommal került sor – a Varga utca 17. sz alatti Közösségi Házban –, hiszen ez több órát (3-4) vett igénybe. Így mindig a várakozás örömeivel néztünk a következő vetítés elé. A bibliai témákat előadással vezettük be, s ehhez vetítettük a kísérő filmet.

A vetítések anyagát Csordás Gábor atya és jómagam előzetes felkészüléssel, átgondolással egy évre elkészítettük. Az érdeklődő tagok a Szent Anna Székesegyház hívei voltak, így ismertük beállítódásukat, azokat a pontokat, melyekre a filmek kiválasztása során figyelnünk kellett, szem előtt tartottuk a korosztály sajátosságait, ízlését.

Gábor atyával bevezető gondolatokat fogalmaztunk meg, melyek segítettek a film mondani- valójának megértését, feldolgozását. A vetítés végén mindenki elmondhatta véleményét, hozzájárultak a nehezebben érthető kérdésekről való közös gondolkodáshoz, alkalom nyílt a hitbéli fejlődésre is. Ezek az alkalmak családiasak voltak, a testvérek egyike süteménnyel érkezett, a másik üdítő italt hozott, egy kisebb agapéval zártuk az együttlétet.

Az Egyház életében fontos szerepe van az egymást segítő, egymást építő közösségeknek. Ezért törekszünk az önfejlesztő és keresztény emberi értékek felismerésére és fejlesztésére.

Ezúton is szeretném megköszönni mindazoknak, akik eddig is segítettek és a jövőben is segíteni fogják működésünket!

Dobi László

Főpásztorunk szentelte fel a Jézus Szíve-templom festményeit

Virágdíszbe öltözött Szentháromság vasárnapján a Jézus Szíve-templom. A padszéleken a fehér kardvirágok mintegy ört állva tisztelegtek a bevonuló papi és más liturgikus személyek előtt. Méltó volt a virágdíszes fogadtatás az ünnephez.

Bosák Nándor püspök úr, a szentmise főcelebránsa szentbeszédében kifejtette az ünnep misztériumát: egy Istenben három személyt hiszünk. Emberi gondolkodással nehéz ezt felfognunk, de Istenben bízva, már oly természetes. Hisz a Bibliában olvashatjuk: „Mert úgy szerette Isten a világot,

hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3, 16) A Fiú pedig mennybemenetele előtt elküldte a Szentlelket: „... én meg majd kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek: az Igazság Lelkét, aki örökké veletek marad.” (Jn 14, 26) Ő a kapcsolat az Atya és a Fiú között. Tehát hármójuk egy. Ez a Szentháromság. Nem véletlen, hogy szinte minden imánkban elmondjuk: Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek!

A szent liturgia és az ima mellett a zene és a többi művészet is fel tudja emelni szívünket az Szentháromsághoz. Ezért üdvözlendő, hogy ha ezután a Jézus Szíve-templom szentélyére tekintünk, három szép festményt láthatunk: az Utolsó vacsora (középen), Jézus mennybemenetele és a Szentlélek eljövetele festményeket. A képek alkotója Somogyi László Gábor margittai születésű festőművész, aki jelenlétével megtisztelte az ünnepet.

A lélekemelő hangulatot fokozta a Nemes József kórusvezető dirigálta Szent Efrém Görögkatolikus Iskola Lautitia Gyermekkórusának közreműködése. A hívek nagy várakozására jelen volt Pitti Katalin Liszt-díjas érdemes művész is, aki azonban betegsége miatt nem ragyogtathatta fel énekművészetét. Fellépett helyette Kállay Erzsébet, a művésznő egyik legtehetségesebb tanítványa, aki maga is csodálatos énekével elvarázsolta a hallgatóságot. Őt kísérte Hegedűs Valér zongoraművész. A templom orgonájánál Géczy István átélt játéka segítette a helyi énekkar és a hívek bekapcsolódását a szentmisébe.

Szegedi Kálmán, a templom plébánosa a fent nevezettekén kívül köszönetet mondott a koncelebráló paptársaknak és segítőknek, a helyi televízió munkatársainak és a Mária Rádióknak, Reviczky Éva asszonynak, akinek anyagi áldozata nélkül nemcsak a festmények nem születhettek volna meg, de – eláruljuk, – hogy neki köszönhető a teljes templombelső megújulása és a Mária-kápolna ikonja is. Ezek mellett az ünnepély megszervezésében és lebonyolításában is oroszlánrészt vállalt.

A lelkipásztor ugyanakkor nem feledkezett meg köszönetet mondani édesanyja „háttér-támogatásáról”, s a számos névtelen hívő áldozatos munkájáról, ami nélkül nem lehetett volna ilyen felemelően szép ez az ünnep. s olyan sikerült a szentmisét követő szeretetvendégség.

Bérces Mária Klára

„Hálát adok neked Uram, teljes szívemből, elbeszélem minden csodádat” (Zsolt 9, 2)

60 ÉVE SZENTELTÉK PAPPÁ OLÁH MIKLÓS ATYÁT

A debreceni és az ebsi híveknek azt hiszem, nem kell bemutatni Oláh Miklós görögkatolikus atyát, aki az apostolfejedelmek főünnepén mutatta be hálaadó Szent Liturgiáját 60 év papi szolgálataért a nyíregyházi belvárosi görögkatolikus templomban. Biztos vagyok benne, hogy sokunknak az olvasók közül van valamilyen közösségi élménye Miklós atyával kapcsolatban.

Számomra – aki az 1990-es évek első felében voltam hallgatója a Debreceni Egyetemnek –, óriási élményt jelentett, hogy abban az időben már lehetőség nyílt arra, hogy egy világi felsőoktatási intézményben egy katolikus pap előadásokat tartasson. Az 1991–92-es tanévtől kezdve keresztény etikát hallgattam Oláh Miklós atyánál, aki 1988-tól debreceni parókus volt. A hallgatók közül néhányan megkerestük őt azzal a kéréssel, hogy az egyetemi

előadásokon kívül is találkozhatunk vele. Ő a kérésünket szívesen vette, így heti egy alkalommal az esti órákban összegyűltünk a Szent Anna utca 53. sz. alatt a parókián. Nagyon jó közösség alakult ki, ezért nyaranta – külön nekünk – mindig tartott egy lelkigyakorlatot a Zemplénben.

Nagyon örültem annak, hogy még most, ennyi év után is emlékezett ránk, a közösségünk tagjaira, pedig biztos nagyon sok hasonló közösségnek volt a vezetője, nem beszélve a számos szolgálati helyének híveiről, a kispapokról, akiknek spirituális volt, vagy a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola hallgatóiról, ahol 20 évig tanított.

Záborszky László

Hullámverés

Szombat. Debrecenből indulva-érkezve eddigi leghosszabb napi távomat biciklizem a Tisza-tó körül: 247 km! Szárnyalok, komolyabb pihenő s étkezés nélkül. A kiskörei Tisza-híd közepén délben az égre, a vízre pillantok: a Nap utoléri a Holdat, pazar fényjátékkal olvasztja magába. Augusztus 15-e van, Nagyboldogasszony-napja – Szűz Mária mennybevétele ünnepe...

Vasárnap. Tegnap utamért hálát adni kerülővel Hosszúpályiba biciklizek, templomához, ahol régebb titkon megkereszteltek. Mielőtt odaérnék, szlalomozó kisteherautó csúful az aszfalt közepére gázol. Húszméternyire leáll, mögöttem fékcsikorgás, a szemből jövők lassítanak. Embertől hagyottan tápáskodok Isten öléből – OK!, mindenki dolgára siet, szótlan, hegyesen előre nézvéen... Balvállamtól bokáig végig ömlik a vér, a testem alá gyűrt ujjaim több perce tört, repedt. Visszafordulhatnék, rövidebb volna, de nem, a soktól még semmim se fáj. Elvégzem imám, a falu népe rökönyödött megvetéssel méreget (vaj' mit hihetnek?), a közeli utcasarki kúthoz gurulok, gyengén, fáradt-tikkadtan. Vékony, húsz alatti, igen szép, babát váró asszonyka híz vizet jóval idősebb, bajszos-szakállas urának. Kerítéshez támasztva motyójuk, fejszójuk. A férfi rögtön félre áll, már ő ereszti a vizet – nekem. Az asszonyka kendőért kotorász, hogy letörölje-lemossa vérem. Köszönök, indulok, kiáltanak: „Bácsi, nagyon vigyázzon, a Jóisten segítse, aki szereti!”. A főútról hátra sandítok búcsút inteni, a kútnál senki (tovább kulloghattak!), csak szomjas méhecske, pávaszemlepe repdes...

Hétfő. Hajnalra varrasodnak a sebek, pokoli sajtós gyötör – (szájam szélét elevenre harapom) lám, tegye! Máriapócsra vonatozok, buszozok, a Szűzanyához vonszolom magam, hálával az életért, kéréssel a gyors épülésért. Szenteltvízes ujjaimmal sebeim érintem, kintől dadogón imát mormolok, könnyörgő tekintettel a szentképen csüggők: áldó könnyeivel hűsítsen, gyógyítson, s kérje Szent Fiát érettem! Hazafelé zötyögőben nagyobbik lányom hív, zokog, alig értem: „Apa, iszonyú fogfájás tört rám, kétrét görnyedve-guggolva szenvedek Tiszafüred buszpályaudvarán...”, a vonal megszakad. Sokadik próbálkozásra végre van kapcsolat: „Képzeld, rengetegen váraoztak-ácsorogtak ott. Hiába látták, hogy valami gondom van, érzéketlenül bámultak vagy félrefordultak. Az ájulás környékezett, amikor odajött egy néni, megsimította hajam s kérdi: 'Kislányom, mi bajod?' Elmondtam. Ő tarkaszoknyája

zsebéből kivett két fájdalomcsillapító tablettát: 'Nesze. Mindig hordok magamnál, ma már biztosan nem kell. Bontsd ki az egyiket, vedd be, amazt hagyd más időkre!', és csendesesen elballagott. Épp a Hortobágyon zötyögök, mindjárt Debrecenbe érkezek. Keresel addig fogorvost, akihez mehetek?” Ez csupán félórányi hívogatásomba kerül, s hányszor kell hallanom közben: „Sajnos...”! Vonataink egyszerre futnak be, szomszéd vágányokra. Lányom rohan a Kristály utcára, mire oda bice-bócázok, végez, sápadt-torzult arcán angyali mosoly játszik ártatlanul...

Kedd. Éjjel sérült oldalam erősödő lüktetésére ébredetek, láztól reszketek, fájdalommal nő, hideg veritékben remegek, képtelen kínjaim érzékelhetetlenek. Rendre imádkozok, beletévesztek-álmodok. Váratlan görcs fut át rajtam, megráz, kész, vége – többé sose vájkál az édes fájdalom, száraz sebeim szokatlan gyorsan, szó szerint néhány nap múlva, nyom nélkül lehullnak. Könnyedén kelek, kissé sántikálok, ám erre most nincs idő: a gyerekek a szőke folyóba akarnak csobbanni Tiszafüreden, s napozni, játszani-beszélgetni, vidáman együtt lenni. Zakatol-dülöngél a vonat a pusztán. Tegnap fogfájós lányom Egyeken hirtelen az ablakhoz szökken, körbekémlél, szinte hihetetlennek találja, amiért tudatlan önkéntelenséggel feltoppant: „Apa, ez csoda, nézd, ott jön a néni, aki egyedül észrevett kínjaim között, aki segített s gyógyszer adott. A kocsink elejébe száll!” Hamarosan érkezik a „néni”: tarkaszoknyában, húsz-harminc közötti, csinos, igen szép asszonyka, karján pár éves fiúcska. Ide intem, természetes arkifejezéssel, nyugodtan lép ismeretlenségünkhöz. Hozzá szólok: „Nagyon köszönöm, hogy jó volt a lányomhoz! Fogadja el a csokit a legénykének!” Tekintetét futtatja, lányomra lel-ismer, somolyog, röviden böki: „Ja, hát tiszta szívesen!”. Elveszi a csokit, ránk nevet, aztán megy tovább... A homokos fővény reggel-friss, gyöngye szél kócol, a víz üde, emberkínzás reménytelenül vágyódni belé. Gyermekeim a sekélyben hancúroznak, messzi beúsznak, göndör kacajuk könnyeket csal, csábít. A közeli stéghez dőcögök, vizibiciklit kérek, padjára vánszorgok, fél lábbal gyermekeim közelébe „tekerek”, ahol úszni szoktam kelő-szentülő nappal szembe. Ringatózok, szitakötő csapong, ép kezem-lábam a cikázó fecske súrolta, selymes vízbe mártom, kavicsot dobok, nézem, a gyűrűző karikák miként oltódnak ki az örökké imbolygó hullámok hátán, s hallgatom, a partról mint sodorja felém a „Gyöngyhajú lány” refrénjét az *Omegától* a szél: *Álom volt, vagy igaz talán?* A tűző napfénybe hunyorogva kérdelem: mikor eszmélünk, honnan jó s mi a szívjel és az EKG?

Dr. Milbik József

Jótekonysági koncert – felhívás

Kedves Testvérek!

Még javában zajlik a nyár, az élmények keresnek minket, csakúgy, mint mi a nyári vakáció nyújtotta lehetőségeket.

A Szent Anna Székesegyház is nyújt bőven hitbéli és kulturális programokat, melyeket érdemes látogatni. De csendes imában a nyári forgatagban sem árt elmélyülni, hiszen mindannyiunkat terhel a hétköznapok számos gondja. Az ima segít ezek elviselésében, és a lelki nyugalom megtalálásában is. Nagyon fontosnak tartom, hogy rendszeres imával erősítsük magunkat. Saját tapasztalatom, hogy a napi elcsendesülés, a belső hangra való odafigyelés, az elmélyült imádkozás nagyon sok gondon és problémán átsegít. Manapság mindenki csak az egészséges táplálkozásról beszél, de ki hívja fel a figyelmünket a lelki táplálék szükségességére?! Pedig már Szókratész is hirdette, hogy „Ép testben, ép lélek!” test és lélek kölcsönhatásban vannak. Ma igazán tudjuk, hogy a lélek betegsége beteggé teheti testünket is. Orvos ismerőseim beszélgetéseink során arról nyilatkoztak, hogy ma több a lelki sérülésből adódó testi tünet, mint bármikor máskor. Figyeljünk hát oda lelkünk egészségére, hogy családunk – szűkebb és bővebb értelemben egyaránt –, belőlünk is tudjon meríteni. Merjünk segíteni, a szó jó értelmében szolgálni egymást.

Vannak olyan testvéreink, akik testi-lelki sérülés által hallássérültek lettek, vagy lehet, hogy születésük óta ilyenek. Segítségre szorulók, akiknek nem elég a kormányzat-adta lehetőségek tárháza. Nekünk, katolikus testvéreknek rájuk is kell figyelniük. Egy ilyen segítség-lehetőségre hívom fel figyelmüket a kedves Testvéreknek.

2014. december 6-án Tokody Ilona, Muskát András, a Svetits Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium Gyermekkórusa Dobi Lászlóné karnagy vezetésével, Dobos Mihály karnagy és a Hallássérültek Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézménye közreműködésével (óvodások, általános iskolások, kollégisták szavalatai) közös adventi koncert lesz hallható-látható templomunkban. (A teljes műsor anyagi háttére szponzor által támogatott.)

A jótekonysági koncertre támogatói jegyek lesznek kibocsátva, amiket meg lehet vásárolni a kegytárgyboltban, a Szent Anna Plébánián, és a képviselőtestületi tagoknál. A teljes bevételt Orosz Lőrinc főtisztelendő plébános úr a hallássérült intézmény tanulói részére ajánlotta fel.

Kedves Testvérek! A rendezvény – mint olvasható – még távolinak tűnik. De fontosnak éreztem, hogy időben mindenki tudomást szerezzen róla. Így lesz időnk kedves rokonaink, szomszédaink, ismerőseink, munkatársaink figyelmét felhívni erre a kiemelkedő eseményre, s annak a nagyszerű lehetőségére, hogy „Jót tenni jó!” – a cél nemes!

Kérem Testvéreimet, összefogással mutassuk meg, hogy mai rohanó, zajos életünkben is képesek vagyunk összefogásra rászoruló gyermekek érdekében.

Hittestvéri üdvözlettel

Reviczky Éva

Debrecen katolikus templomainak és fiáinak miserendje

Templom rítusa	Templom	Vasárnap	Hétköznap	Egyéb
Latin	Szent Anna Székesegyház Debrecen, Szent Anna u. 15.	7, 8.30, 10, 11.30, 18	Adventben 6, 8, 18 máskor 7, 8, 18 (a szombat esti mise vasárnapinak számít)	Minden hónap 1. szerdáján szentségimádás a 8-as mise után 17.30-ig
	Szent László templom (Domonkos tempom) Debrecen, Füredi u. 6.	7.30 gk, 9.30, 11, 16 angol nyelvű, 18;	Adventben 6.30, 18 Máskor 7, 18, hétfőn 19 egyetemisták szentmiseje (csak szorgalmi időszakban)	
	Szent Család templom Debrecen, Holló László sétány 1.	9, 10.30 gk	18	
	Szent István templom Debrecen, Faraktár u. 78.	9.30	hétfő, szerda, péntek: 7 kedd, csütörtök, szombat: 18	
	Jézus Szíve templom Debrecen, Mikos Kelemen u. 31.	8.30	kedd-szombat 18	
	Megtestesülés temploma Debrecen, Borbíró tér	9 gk, 11	18	
Görög	Szent Péter és Pál templom Debrecen, Vak Bottyán u. 26.	8.30 utr. 9.30, 11.30 rk, 18 vecs.	hétfő-péntek 7.30, téli időszak. 17, nyári időszak. 18 szombaton 17, utána vecs.	
	Istenszülő Oltalma templom Debrecen, Attila tér	6.45, 7.30 utr. 8.30, 10, 12, téli időszak.: 16.45 vecs., 17.30 nyári időszak.: 17.15 vecs., 18	6.45, 7.15, 8, téli időszak.: (szombaton 16.30 vecs.) 17.30 nyári időszak.: (szombaton 17 vecs.) 18	Nagyböjt szerdái és péntekjein előszentelt áldozatú liturgia az esti mise helyett
Latin	Szent Család templom Debrecen-Józsa, Felsőjózsa, Rózsavölgyi út 31.	9, 10.30 gk	szerda 18	
	Szent Erzsébet kápolna Debrecen, Tátra u. 2.	10.30	—	
	Homokkerti kápolna Debrecen, Bujdosó u. 1/B	16.30	—	
	Wolafka-telepi Szent Antal kápolna Debrecen, Wolafka u. 1.	7.30	—	
	Szent Lőrinc templom Ebes, Ady Endre u. 6.	11.30	—	
	Jézus Szíve templom Mikepércs, Mester u. 2.	9	—	
	Keresztelő Szt. János templom Hajdúsámson, Béke u. 1.	11.45	—	
Vegyes	Ökumenikus templom Bocskai kert	10	—	

Jelmagyarázat:

 debreceni plébániatemplom,
vagy székesegyház

 debreceni plébániához,
vagy székesegyházhoz tartozó fiia

A „gk” rövidítés: latin rítusú templomban
celebrált görög rítusú
szentmise

Az „rk” rövidítés: görög rítusú templomban
celebrált latin rítusú szentmise

„utr”: utrenye (reggeli dicséret)

„vecs”: vecsernye (esti dicséret)